

denne Institution var bleven hævet for 50 Aar siden, og derfor tage vi nu alle de Penge, som Opretholdelsen af denne Tilstand har medført i disse Aar; skjøndt vi ikke have givet disse Penge, tage vi dem ind i Statskassen. Fra Communsens Side kunde der gjøres den samme Beregning; den kunde sige: Staten har i saa og saa mange Aar tvunget os til at give 12,000 Rd. om Aaret, men hvorfor har den tvunget os dertil? Nu viser det sig jo, at det ikke behøvedes; vi kunde allsaa have sparet saa og saa mange Penge, og vi ere dog nærmere til at tage de Penge, der findes, og som skrive sig fra de stedlige Forhold, end Staten, som ikke har et saadant specielt Krav derpaa. Pengene vilde ved at inddrages i Statskassen komme hele Staten tilgode, medens de ere samlede for at komme Staden Kjøbenhavn tilgode. — Jeg skal dog for Lydeligheds Skyld tillade mig at bemærke, at naar jeg har sagt i Forslaget, at Resten af Paragraphen, saafremt mit Forslag vedtages, bliver staaende, menes dermed fra Ordene: „Fonden „Frivillige Bidrag“ osv.“, idet jeg nemlig har regnet til andet Stykke, hvad der staaer under Nr. 2. Jeg troer, at dette vil være klart efter Sammenhængen, men jeg har dog villet gjøre opmærksom derpaa. I den Henseende er jeg iøvrigt i Overensstemmelse med det ærede Fleertal.

Ordføreren: Ja, hvis den Udvikling, som den ærede Ordfører for Mindretallet gav, var fuldkommen nøiagtig, vilde jeg være tilbøjelig til at gaae over til hans Forslag, men det kan jeg paa ingen Maade erkjende, at den var. Jeg skal, inden jeg gaaer ind paa hans Fremstilling af Sagen, bemærke, at Fleertallets Forslag ikke gaaer ud paa uden videre at indlemme disse Capitaler i Statskassen, thi Forslaget gaaer ud paa, at disse Capitaler skulle bevares som en særskilt Fond, af hvis Renter der skal udredes visse bestemte Udgifter, medens de øvrige Renter skulle indflyde i Statskassen. Det ærede Medlem har to Gange, nemlig deels

igaaer deels idag, henviist til, at man i 1825 lovede Communen Afslag i Borgervæbningskassen. Jeg skal dog bemærke, at det var et meget vagt Løfte, som da blev givet; thi der nævnes i vedkommende Tillægsreglement, at forinden der kunde være Tale om Nedsættelse i Borgervæbningskassen, skulde en meget stor Deel af de aarlige Kjendelser, som Medlemmerne af Corpsene skulde udrede, nedsættes meget betydeligt, og at, forsaavidt der derefter kunde bespares Mere, skulde dette anvendes til Nedsættelse af Borgervæbningskassen. At vedkommende Udgifter af Collegiatibenden har faaet ud, at, naar Alt, som man dengang tænkte sig besparet, virkelig blev naaet, dette da kunde blive et nærmere angivet Beløb, har ikke Noget at sige, saameget mindre som Forholdene i den nærmest følgende Tid viste, at Beregningen ikke holdt Stik. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, med Hensyn til dette Punkt snarere kunde have henviist til Forhandlingerne i 1843, hvor netop disse Kjendelser fuldstændigt hævedes, medens det blev bestemt, at forsaavidt dette skulde have forøgede Udgifter for Borgervæbningen tilfølg, maatte de udredes ved en Forøgelse af Borgervæbningskassen. Dette er en af de sidste Bestemmelser, og i Hensyn til den har Borgervæbningskassen jo ogsaa bitterligt adskillige Gange oversteget de 12,000 Rd. Disse 12,000 Rd. ere allsaa ikke noget bestemt Beløb, skjøndt der ganske vist i 1803 blev nævnet 12,000 Rd. Skulle vi imidlertid henvise til Bestemmelsen af 1803, da staaer der i den udtrykkeligt, at Tjenesten er en personel Tjunge, og at Udgifterne ere en reel Tjunge paa Staden Kjøbenhavns Grundeiere, hvoriimod Staten træder kun hjælpende til, forsaavidt Forholdene gjøre det nødvendigt. Hvad nu angaaer Bestemmelserne for Borgervæbningsfonden, da tager det ærede Medlem et urigtigt Udgangspunkt. Udgangspunktet er ikke Placaten af 1804, men er derimod Reglementet af 1ste Juni 1808; thi det hedder i dette Reglements Indledning: „Derfor op-